

Sygn. akt V U 124/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 4 grudnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Krzysztof Głowczyński

VU 124/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 04 grudnia 2017 r, znak: (...)na podstawie wniosku z dnia 13 listopada 2017 r. przyznał J. S. emeryturę, ustalając jej wysokość zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ustalenie wysokości tego świadczenia poprzedziło wydanie decyzji z dnia 01 grudnia 2017 r., którą ponownie ustalono kapitał początkowy ubezpieczonej na dzień 01 stycznia 1999 r.

W odwołaniu od tej decyzji J. S. wniosła o ponowne przeliczenie emerytury na podstawie wynagrodzenia z lat 1998 -2017, określonego w załączonym zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 04 stycznia 2018 r., z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych, poprzedzających złożenie wniosku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie wskazano między innymi, że do obliczenia w decyzji z dnia 01 grudnia 2017 r. podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 01 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r., wybranych z całego okresu przed dniem 01 stycznia 1999 r. Przy ustalaniu najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego uwzględniono również wynagrodzenie uzyskane w 1998 r. (16.487,17 zł), w wysokości określonej w zaświadczeniu o

zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 03 kwietnia 2003 r., a takiej samej kwocie jak w dołączonym do odwołania zaświadczeniu z dnia 04 stycznia 2018 r. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 173 ust. 3 ustawy emerytalnej wartość kapitału początkowego należało ustalić na dzień 01 stycznia 1999 r., według reguł określonych w art. 174 ust. 3, czyli okres 10 kolejnych lat kalendarzowych należało ustalić z okresu przed dniem 01 stycznia 1999 r. Nie jest zatem możliwe przyjęcie do wyliczenia kapitału początkowego przyjęcie ZUS podał również, że składki zewidencjonowane na koncie ubezpieczonego od dnia 01 stycznia 1999 r., z uwzględnieniem ich waloryzacji, przyjmowane są do wyliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 14 września 2004 r. ustalił J. S. kapitał początkowy na dzień 01 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru tego kapitału oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 01 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. Uwzględniono między innymi na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 03 kwietnia 2003 r. wynagrodzenie za 1998 r. w kwocie 16.487,17 zł. Decyzja ta uprawomocniła się.

W dniu 13 listopada 2017 r. ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę, jedynie wraz z określającym okresy zasiłkowe i opiekuńcze zaświadczeniem o zatrudnieniu z dnia 07 listopada 2017 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 04 grudnia 2017 r, znak: (...)na podstawie wskazanego wniosku przyznał J. S. emeryturę, ustalając jej wysokość zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ustalenie wysokości tego świadczenia poprzedziło wydanie decyzji z dnia 01 grudnia 2017 r., którą ponownie ustalono kapitał początkowy ubezpieczonej na dzień 01 stycznia 1999 r.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e: szczególnie w świetle treści akt ubezpieczeniowych i odwołania).

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, szczególnie ze względu na wyczerpująco wskazane w odpowiedzi na odwołanie okoliczności faktyczne i prawne.

W świetle treści odwołania J. S. nie kwestionuje któregośkolwiek z ustaleń zaskarżonej przez decyzji, a jedynie domaga się ustalenia jej wysokości z uwzględnieniem wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych najkorzystniejszych 10 kolejnych lat kalendarzowych, w wysokości określonej załączonymi do odwołania zaświadczeniami o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 04 stycznia 2018 r. W zaświadczeniach tych wykazano wynagrodzenia jakie ubezpieczona uzyskała w latach 1998 – 2017. Istota sprawy wymaga zatem jedynie rozważenia, czy wniosek o ponowne ustalenie emerytury w postulowany sposób jest w świetle obowiązujących przepisów możliwe.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jednym ze stanowiących podstawę obliczenia emerytury osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1998 r. ubezpieczonych elementów jest zwaloryzowany kapitał początkowy określony w art. 173-175 ustawy. Na podstawie art. 173 ust. 4 w związku z art. 196 ustawy emerytalnej wartość kapitału początkowego jest ustalana na dzień wejścia w życie ustawy, czyli dzień 01 stycznia 1999 r. Podstawę tego kapitału, zgodnie z art. 174 ust. 3 ustawy ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 01 stycznia 1999 r. Nie jest zatem możliwe ustalenie podstawy wymiaru kapitału z uwzględnieniem wykazanych w załączonych do odwołania zaświadczeniach wynagrodzeń, uzyskanych po dniu 31 grudnia 1998 r. Trafnie organ rentowy wskazuje, że składki zewidencjonowane na koncie wnioskodawczyni od 01 stycznia 1999 r., z uwzględnieniem ich waloryzacji, przyjmowane są do wyliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej.

Brak jest zatem podstaw do ponownego ustalenia wysokości przyznanej ubezpieczonej emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.